

תקות מנחם

גיליון מס'
125

יו"ל לקראת שבת פרשת שופטים
הי' תהי' שנת סגולות חרותנו

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"א) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם
ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות ב"ק אד"ש מה"מ

מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אד"ש מלך המשיח להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם להראות ולהוכיח הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש. ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר נשים - ב'

מחזור כ"ז שנה כ"ה

בעז"ה יום א' פרשת שופטים ל' מנחם אב אדר"ח אלול, הי' תהא שנת סגולות חרותנו

סיום הלכות אישות והתחלת הלכות גירושין

וסיום הלכות גירושין והתחלת הלכות יבום וחליצה

ביום ו' ערש"ק שופטים ה' אלול

שופטים ושטרים – בשערי גוף האדם

ב. ובפרט ע"פ הביאור ע"ד המוסר² (שכ"ק אד"ש מצטט הרבה פעמים בשיחות פי' שופטים), את הפסוק "שופטים ושטרים תתן לך בכל שעריך"; שמוסב על השערים של גוף האדם (עניינים, אוזניים, בי' נחירי החוטם ופה) ששם צריך האדם לתת ולשים שופטים ושטרים, ולשמרם, ולדחות מהם עניינים בלתי רצויים – סור מרע, וכן לדאוג שיהיו כלים ויעשו הפעולות הטובות – עשה טוב.

ומתאים הדבר שבשבע זה מסיימים גם הלכות אישות וגם הלכות גירושין; וכנ"ל מורים על "עשה טוב וסור מרע".

אלול – חיפוש וריגול

ג. ענין ה"סור מרע ועשה טוב", מתאים ומודגש בחודש אלול, שעניינו עבודת התשובה והתשובה היא ב"סור מרע ועשה טוב".

ובפרט ע"פ הפירוש במילה "אלול" – ריגול, כמו שמתרגמים בפרשת שלח (התרגום אונקלוס, ותרגום יונתן בן עוזיאל) הפסוק³ "לתור את הארץ" – "לאללא ית ארעא" (וכן שאר הפסוקים והמילים בפרשה שעניינם לתור ולרגל), היינו שאלול – בלשון

שופטים ושטרים – עשה טוב וסור מרע

א. בהמשך למה שכתבנו בגיליון הקודם (מס' 124), ע"פ דברי הרלו"צ נ"ע, אבי כ"ק אד"ש מה"מ, שענין אישות וגירושין הוא "עשה טוב וסור מרע" (על מה שכתוב בתנאי בפמ"א "בגט וס"ית", בענין כוונה לשמה) וכתבנו הקשר לפרשת ראה, שבה למדו את רוב הלכות אישות; לפועל הסיום של הלכות אישות הוא ביום א' של פרשת שופטים, ושל הלכות גירושין ביום ו' ערש"ק פרשת שופטים – נכתוב עתה בעז"ה הקשר של הלכות אלו לפרשת שופטים;

ענין שופטים ושטרים הוא גם "עשה טוב וסור מרע";

שופטים – הם הדיינים שעניינם להורות ולייעץ לעם דרך ה' – "עשה טוב", - ולהזהירם ולהרחיקם ממעשים שלילים ואסורים – "סור מרע".

והשטרים – בעיקר עניינם "סור מרע", וכמו שאומר רש"י ד"ה שטרים: "הרודין את העם אחר מצוותם, שמכין וכופתין במקל וברצועה עד שיקבל עליו את דין השופט". היינו שענין השטרים דומה לענין הגירושין, ותפקידם לפעול שלא ימרו את דין השופט – סור מרע, ויקיימו דבריו – עשה טוב!

² ש"ך עה"ת ריש פרשתנו, הובא ב"אור התורה" פרשתנו ע' תתכב)
³ יג, טז.

¹ תהלים לד, טו.

תרגום פירושו – **חיפוש וריגול**; שזהו"ע חודש **אלול** – **לחפש ולפשפש** במעשיו מה צריכים תיקון ותשובה ב"סור מרע ועשה טוב" [נכדאי לעיין ולברר למה לא מוצאים פירוש זה בשיחות אד"ש, רק הר"ת השונים של המילה אלול, ולא פשט זה שנראה כפשט הפשוט? ואבקש מקוראי הגליון להעירני אם מצאו פשט זה בשיחות אד"ש או שיש להם מענה והסבר על שאלתי].

בביאת המשיח – הדגשת העשה טוב

ד. וכמו שכתבנו בגליון הקודם **הדגשת** והקדמת ה"עשה טוב" – [הלכות אישות שקודמין להלכות גירושין] – קשורה בתקופת ביאת המשיח; ומבואר בשיחות אד"ש (בש"פ שופטים ה'תנש"א⁴) שבפרשת שופטים מודגש ענין הנבואה כמ"ש⁵ "נביא מקרבך מאחיד כמוני יקים ה' א-לקיך לך אליו תשמעון", ועד לנבואה **העיקרית** של דורנו על **ביאת המשיח, מיד!**

אישות וגירושין – בגאולה שלמות נישואי הקב"ה ועם ישראל, ומחזיר גרושתו

ה. וכן בכללות ענין האישות קשור לגאולה; **כי האישות** ברוחניות מורה על האישות והנישואין הכלליים של הקב"ה וכנסת ישראל שיהיו בשלמות בביאת המשיח והגאולה השלמה (וכידוע שעד אז הקשר של הקב"ה וכנס"י (ביחס לגאולה השלמה) הוא רק כאירוסין, ולעת"ל יהיו הנישואין בשלימות).

וכן הלכות גירושין קשורים לגאולה השלמה, כי מדובר בהלכות⁶ ע"ד המחזיר גרושתו, ומצב עם ישראל בגלות הוא כגירושין, והקב"ה שמקיים המצוות מחזיר גרושתו (שלא ניסת – "כי לא נבעלה לזרים") בגאולה האמיתית והשלמה מ"ד ממ"ש, נאו!

"תקות חוט השני"⁷ - הקשר

- א. אישות וגירושין – עשה טוב וסור מרע.
- ב. שופטים ושופטים – עשה טוב וסור מרע.
- ג. שופטים – גירושין, דחיית הרע.
- ד. שופטים ושופטים בשערי גוף האדם – עשה טוב וסור מרע.

⁴ ספח"ש ה'תנש"א ע' 787 ואילך.

⁵ חי, טו.

⁶ פ"א הי"ג.

⁷ יהושע ב, חי. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" – מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" - להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשווה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

ה. אלול – מל' – ריגול וחיפוש באדם בסור מרע ועשה טוב.
ו. בתקופת המשיח מודגש ומוקדם עשה טוב – פרשת שופטים – נבואת הגאולה.
ז. אישות וגירושין – שלמות הנישואין ומחזיר גרושתו – בביאת המשיח והגאולה.

* * *

בעז"ה יום א' פרשת **כי תצא** – ז' אלול

הי' תהיה שנת סגולות חרותנו

סיום הלכות יבום וחליצה והתחלת הלכות נערה בתולה

יבום וחליצה – עשה טוב וסור מרע

א. את רוב הלכות יבום וחליצה למדו בפרשת **שופטים**, וי"ל הקשר;

בהמשך למה שכתבנו בסיומים הקודמים על הלכות אישות ועל הלכות גירושין שעניינם (ע"פ דברי הרלו"צ נ"ע אבי אד"ש) "עשה טוב וסור מרע" וכמו"כ שופטים ושופטים עניינם עשה טוב וסור מרע כנ"ל; ע"ז **יבום וחליצה** – דומים **לאישות וגירושין**; **יבום** – ע"ד **אישות**, **וחליצה** – ע"ד **גירושין** [ובאמת יש בהלכות חליצה כמה וכמה דינים שדומים להלכות גירושין], ובכלל התוכן של חליצה, משמעותה כמו גירושין; ההיפרדות מהאישות או בלשון ההלכה – הפסקת וניתוק הזיקה.

ביאת המשיח – יבום

ב. פרשת **שופטים** הוא פרשת הנבואה שבה כתובים ענייני ודיני נבואה ובה נאמר⁸: "נביא אקים להם מקרב אחיהם כמודך, ונתתי דברי בפיו, ודיבר אליהם את כל אשר אצונו", היינו שכאן אומרים לנו שהנביא מביא לעם את דברי הקב"ה בפיו (**נביא** – מלשון **ניב** שפתיים) כמו משה רבינו.

ואומר אד"ש מה"מ (בשיחת ש"פ שופטים ה' תנש"א⁹) שבדורנו, נביא דורנו מגלה ומנבא את נבואת הגאולה "הנה זה משיח בא!" ו"הגיע זמן גאולתכם!"

וגם יבום וגם חליצה קשורים ומבטאים את ענין הגאולה;

יבום – מצב עם ישראל בגלות ולפני הגאולה, היא שזוקקה ליבום מהקב"ה; כי עם ישראל בגלות היא כ"אלמנה" כמש"נ בתחילת מגילת איכה¹⁰ "היתה כאלמנה" (ולא אלמנה ממש),

⁸ פרשתנו ח"י, ח"י.

⁹ ספח"ש ה'תנש"א ע' 787 ואילך.

¹⁰ א, א.

והגאולה היא היבוס; שהקב"ה מייבס את כנסת ישראל. וכן לידת המשיח בא ע"י יבוס; כמו היבוס דיהודה ותמר.

[ועד"ז בין בועז ורות הוא מעין יבוס ונקרא במגילת רות **גאולה**. ע"י ברמב"ן פ' וישב לח, ח.].

וכמשי"כ אד"ש מה"מ ש"אלה תולדות פרץ" – תולדות משיח – בא ע"י יבוס. וז"ל אד"ש במכתב שנדפס בהוספות על ליקוטי שיחות¹¹ "ואלה תולדות המשיח ע"י שיהודה התחיל וקיים מצות יבוס (ב"ר ספ"ה, ה. [נראה דטה"ד וצ"ל ב"ר פפ"ה, ה. (והוא בפרשת וישב עה"פ "ויאמר יהודה לאונן וגו') ושם התחלת הירושלמי ריש יבמות). וראה רמב"ן לוישב לח, ח [עה"פ הנ"ל: "ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך **ויבס** אותה והקם זרע לאחיך"]. לאיוב ס"פ ל"ג. ואכ"מ". עכ"ל המכתב הנ"ל.

ואולי אפ"ל "יבוס" – נוטריקון: **יבוא משיח**!, היינו הנבואה דביאת המשיח.

"חליצה" – רמז להוצאת בני"י וחילוצם מהגלות מי"ד, נאו! וכמו שאומרים¹² "והחליצנו" (ע"י באוה"ת פ' תצא ע' תתריח) כן תהי לנו! מי"ד ממ"ש נא"ו!

"תקות חוט השני" – הקשר

- א. יבוס וחליצה – כאישות וגירושין – עשה טוב וסור מרע.
- ב. ביאת המשיח והגאולה – היא יבוס, ובאים ע"י יבוס יהודה ותמר בועז ורות.
- ג. בפרשת שופטים מודגשת נבואת ביאת המשיח והגאולה ע"י נביא הדור!
- ד. "חליצה" – חליצת עם ישראל והוצאתו מהגלות לגאולה!

לב ישראל ער הוא!

היות ונמצאים אנו עדיין בתקופה הסמוכה לכ"ף מנחם-אב, יום ההילולא של כ"ק הרלו"צ ני"ע, אבי כ"ק אד"ש מה"מ ארשום כמה סיפורים ששמעתי מהרה"ח המפורסם אלכסנדר ז"ל בן-נון (בונין) שהי המפקח של בתי ספר תב"ד בארה"ק "רשת אהלי יוסף יצחק". והי בצעירותו בן בית בבית הרלו"צ והרבנית חנה ני"ע הורי אד"ש.

אנו, מספר תמימים שלמדנו בישיבת תומכי תמימים בכפר חב"ד, היינו יחד (נבדלחט"א) עם הרב א. בן-נון ביום כיפור

בקיבוץ "שדה אליהו" שע"י כפר-סבא, לעשות להם מניינים ולעזור לתפילות ולקירוב שלהם ביום הכיפורים, בא' מהשנים [שם ראינו את המשמעות של המאמר "לב ישראל ער הוא" שלתפילת **נעילה** באו והשתתפו הרבה מתושבי הקיבוץ (למרות שזה לא הי' ברוסיה אלא בקיבוץ חילוני... (ואפ"ל **נעיל"ה** – ר"ת – נשמה, לב ישראל ער(ים) הוא(הם)!"

ולפני נעילה ישב איתנו הרה"ח אלכסנדר וסיפר הסיפורים הבאים;

בוצין מקטפי' ידיעא

א. הרבנית הצדקנית חנה ני"ע אם כ"ק אד"ש סיפרה לו:

כשהי' אד"ש ילד צעיר, בא פעם לבית פרופסור גדול של מתמטיקה מהאוניברסיטה של העיר, כדי להיפגש עם אביו רב העיר יקטרינוסלב.

הפרופסור סיפר שהוא ראש מחלקת המתמטיקה של האוניברסיטה העירונית, והוא מועמד להיות ראש מחלקה זו של כל אוניברסיטאות האיזור, ולשם כך הוא צריך להגיש עבודת מחקר עמוקה בנושא שאם היא תצליח ותעבור את הועדה הבודקת, אז יקבל המינוי המיוחל.

הוא כבר השקיע ועוסק בעבודה מורכבת ובעיתית זו הרבה זמן, ופחות או יותר גמר והסיק מסקנות ברורות, אבל יש לו עוד בעי' מתמטית אחת סבוכה, שעבד עלי' הרבה זמן והתיעץ עם גדולי המומחים ולא הצליח לפותרה, ומוכרח למצוא הפתרון כדי למסור העבודה, וע"ז בא לשוחח עם הרה"ק לוי"צ ני"ע שהי' ידוע כמומחה גדול.

בזמן שהם שוחחו ניגש הילד (אד"ש) אל הפרופסור, וביקש לעיין ברשימות, בתחילה היסס הפרופסור ולא יכול להבין מה לילד צעיר עם רשימות עמוקות בחשבון, אך מכיוון שהילד הפציר הוא ניאות לו ונתן לו לעיין. אד"ש עבר והסתכל במשך כמה דקות, ואח"כ החזיר לו הרשימות, והלך לחדרו.

לאחר זמן, חזר הילד אד"ש, וניגש לפרופסור ורצה לתת לו פתק שכתב ע"ז כמה שורות.

בתחילה מיאן הפרופסור לקחת, כי חשב מה כבר ילד צעיר יכול לכתוב לו, אבל האבא הרלו"צ ביקשו שיקח הפתק, לפחות לרצות את הילד.

לפנות בוקר שמעו דפיקות על תריס החלון בבית, וכשפתח

¹¹ חכ"ג ע' 2-321

¹² נוסח ברכת המזון "רצה והחליצנו".

ברשימה בפני עצמה.

אהבת ישראל במסירות והתעניינות לפרטים

ג. ר' אלכסנדר בן-נון סיפר: שפעם כשהגיע לכאן לתשרי כתב לרבי שהציעו לו עבודת ניהול חשובה בחינוך במוסד גדול של המפד"ל ושאל האם לקבל אותה.

אחרי כמה ימים קרא לו אד"ש ל"יחידות" ואמר לו שהתקשר בשבילו לארץ הקודש, והתברר לו שמכיוון שמשרה חשובה זו תלויה בכח של העסקנים שייבחרו לכנסת, לכן שיחכה לראות את תוצאות הבחירות, ולפי זה נדע אם יוזמי ההצעה יהי להם עוד הכח...

ור' אלכסנדר התפעל ע"ז שהרבי לא רק מיעץ, אלא מתקשר מעבר לים לברר הפרטים...

תפילה בציבור כוחות הנפש

ד. ר' אלכסנדר הי' במשך שנים מנהל מוסד חינוכי חשוב לבנות ברעננה והרבי הי' דוחפו ומעודדו ע"כ.

פעם התאונן לרבי שבגלל התמסרותו למוסד, הרבה מאד פעמים אינו יכול להתפלל במנין.

וע"כ ענה לו אד"ש: תעשה כפי הפירוש החסידי (של הרביים) בתפילה "בציבור"; שמי שאינו יכול להתפלל במנין ונאלץ להתפלל ביחיד, אצלו התפילה ב"ציבור" – עם הציבור שלו, עשר כוחות נפשו...

* * *

לזכות

הת' מאיר שלמה שיחי

לרגל התחלת הנחת תפלין ביום ד' פ' שופטים ג' אלול

הי' תהי' שנת סגולות חירותנו

שיהי' חסיד ירא שמים ולמדן – חי"ל בצבא הרבי שליט"א מלך המשיח, וירו ווריו ממנו רוב נחת יהודי חסידותי, מתוך בריאות

ואושר ושמחה תמיד כל הימים

נדפס על ידי הוריו

הרה"ת מתתיהו וזוגתו פנינה שיחיו

בראנדווין

* * *

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהמ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הרלווי"צ החלון ראה שם את הפרופסור עומד בהתרגשות עצומה, ואומר לו: "הרב, יש לכם ילד גאון עצום, שמור אותו מעין הרע!... בתחילה לא חשבתי בכלל לקרוא הפתק ולא ייחסתי שום חשיבות, אך באמצע הלילה נזכרתי בו ואמרתי לעצמי, נראה מה יכול לכתוב הילד בנו של הרב, וכשקראתי מצאתי שכותב פיתרון ברור ומפורט לבעי' המתמטית הסבוכה הזו!... וכעת אוכל לקבל המינוי הגדול של ראש הפרופסורים במתמטיקה בכל האיזור...

כיבוד אם ללא "התחכמות"

ב. הסיפור הבא שמעתי מר' אלכסנדר, הוא בעצמו הי' שם אז וראה המעשה כי הי' בן בית קבוע בבית הרלווי"צ בזמן שלמד אצלו את אומנות הזביחה (השחיטה);

פעם באה קבוצת נשים ידידות לבקר את אם אד"ש הרבנית חנה והיא קבלה אותן בחדר האורחים.

באותו זמן הי' ר' אלכסנדר במטבח ושמע את שיחתן, ואד"ש שהי' כבר בחור מבוגר, הי' בחדרו ועמד ע"י הסטנדר ולמד.

הוא שמע שהרבנית חנה "התפארה" בבנה אד"ש, בפני הנשים ואמרה להם שלבנה יש זכרון פנומינלי עצום, ומה שהוא קורא אפילו מהר, פעם אחת הוא זוכר בדיוק, ויכול לחזור בע"פ מילה במילה.

היא קראה לאד"ש בשמו השני, והוא מיד בא לחדר, ונתנה לו את העיתון של הגויים הראשי של אותו היום "פאראבדא", ואמרה לו תקרא בבקשה את מאמר המערכת הראשי וכשתגמור תחזור לכאן.

הרבי הלך לחדרו ועשה כציוויה וקרא את המאמר הארוך, ואחרי כמה דקות חזר לאמא, והיא אמרה לו כעת תחזור על המאמר בעל פה בפני הנשים...

אד"ש עשה כמצוותה ועמד בפניהם ודיקלם מילה במילה... ומיד חזר לסטנדר שלו ללימוד כאילו לא קרה דבר...

ור' אלכסנדר אמר לנו שאם הוא לא הי' רואה זאת בעיניו לא הי' מאמין לדברים. ואמר שיותר ממה שהתפעל מהזיכרון הפינומינלי העצום, התפעל מה"כיבוד אם" ו"הקבלת עול" התמימה, שבכלל לא ניסה להתחמק ולומר שזה לא מתאים ולא ראוי לדקלם בפני נשים וכו', אלא בפשטות עשה הציווי וחזר ללימודו.

ובקשר לכיבוד אם של הרבי יש סיפורים נפלאים, וע"כ בעז"ה